

PYHÄKKÖ, osa 1

Timo Flink, 19.1.2008 Joensuu

Muutama huomio pyhäköstä

- Mooses vihki pyhäkön käyttöön yhden kerran koko historian aikana (3 Moos. 8:10-12, 14-15, 19, 4 Moos. 7:1) öljyllä ja verellä.
- Papit suorittivat jokapäiväistä syntien sovitus- ja välitystyötä (3 Moos. 4:5-7, 25-26, 31, 35).
- Anteeksianto rikkojalle.
- Synti siirtyi uhrilihassa pappiin ja hänen kauttaaan pyhäkköön (3 Moos. 6:19-20).
- Synti siirtyi myös veren pirsrottamisessa pyhäkköön.

Joka päivä myös:

- Aamulla ja illalla uhrattiin karitsa Herralle polttouhrialttarilla (2 Moos. 29:38-39).
- Aamulla ja illalla poltettiin suitsuketta suitsutusalttarilla (2 Moos. 30:7-8).
- Kerran vuodessa pyhäkkö puhdistettiin (vanhurskautettiin) sinne kertyneistä synneistä. Tämän suoritti ylipappi (3 Moos. 16).
- Pyhäkön ja kansan puhdistaminen Herran pukin verellä. Synnin rangaistus siirtyi Asaselin pukin päälle *ilman* verta.
- Jumalan valtaistuin ja nimi ovat pyhäkössä (Jer 17:12, 5 Moos. 12:5, 11, Hes. 20:9).
- Suuri sovituspäivä ei anna anteeksiantoa. Se annettiin jo päivittäisessä palveluksessa. Sovituspäivä takasi moraalisen ja lakiopillisen puhdistuksen (=syyttömäksi julistamisen) aiemmin annetun anteeksiannon perusteella (3 Moos. 16:29-31, 23:26-32, 4 Moos. 29:7-11 ei puhuta mitään anteeksiannosta).

Papisto

- Opettivat tooraa kansalle (5 Moos. 33:10, 3 Moos. 10:11).
- Jumalan tahdon ilmaiseminen uurimin ja tummimin avulla (4 Moos. 27:21).
- Toimi korkeimpana tuomaristona (5 Moos. 21:5, 17:8-13).
- Tehtävänä siunata kansa (4 Moos. 6:22-27).
- Toimivat kansan edustajina Jumalalle

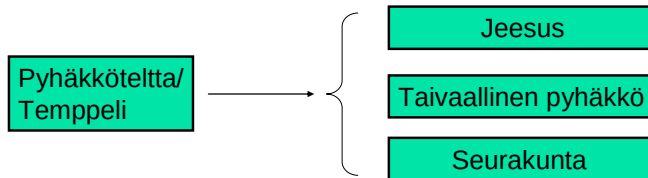
Pyhäkkö

- Jumalan kohtaamisen paikka (d[wm] lha, *ohel mo'ed*, esim. 2 Moos. 40:32).
- Jumalan ilmoituksen keskus (2 Moos. 40:34-35, 25:22).
- Jumalanpalveluskeskus (Ps. 68:25-27).
- Osoitti taivaan pyhäkköön (Ps. 11:4).

Saastuminen

- Jumala on pyhä (3 Moos. 19:2) ja hänen kansansa tulee olla pyhä (j. 6) ollessaan liitossa Jumalan kanssa.
- Synti saastuttaa ihmisen. Uhritoimituksissa syntinen tunnusti syntinsä uhrieläimen päällä (3 Moos. 5:5-6), synti ja rangaistus siirtyivät uhriin. Pappi söi lihan ja pirskotti verta pyhäkössä. Synti ja rangaistus siirtyivät Jumalan vastuulle.
- Pyhäkkö (ja Jumalan nimi) saastui
- Ihmisten epäpuhtaudesta/saastaisuudesta (3 Moos. 15:31)
- Epäjumalanpalveluksesta (3 Moos. 20:3, Jer. 7:30, 32:34)
- Sapatin pilkkana pitämisestä ja murhasta (Hes. 23:38-39)
- Ulkoisesti ja sisäisesti ympärileikkaamattoman läsnäolosta (Hes. 44:7).
- Siis Jumalan kansan synnit saastuttavat Jumalan pyhäkön ja häpäisevät Jumalan nimen.
- Dan. 9:26 ja 11:31 pyhäkön saastumisen periaate kerrottu edellä.

Vertauskuvaluus yksinkertaistettuna

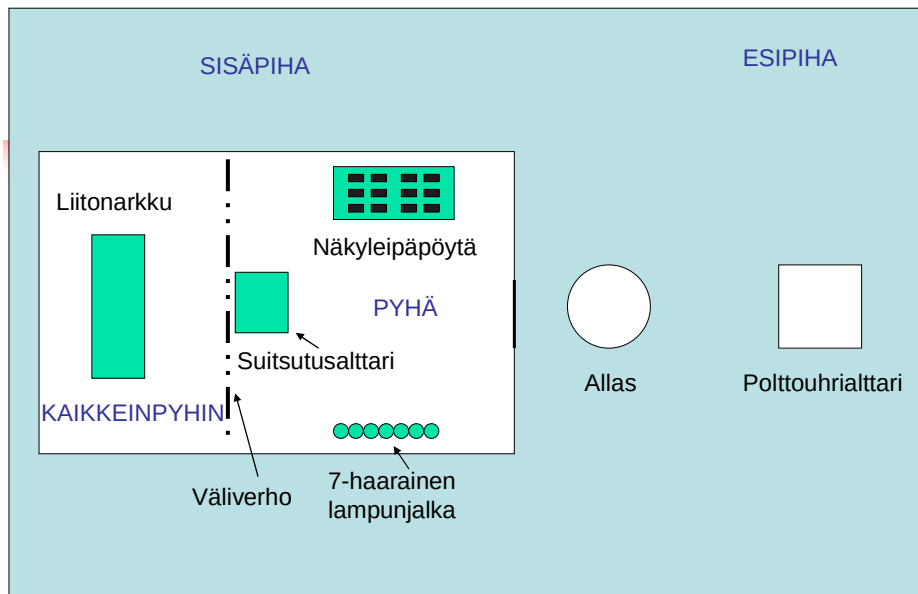
Vastaavuuksia

■ Polttouhrialttari
(2 Moos. 27:1-8)	■ Golgata, jolla uhri
vuodatettiin
■ Uhrileivät pöydällä
(2 Moos. 25:23-25)	■ Jeesus, elämän leipä
(Joh. 6:48-51)
■ Uhrisavu/suitsuke
(2 Moos. 30:7-8)	■ Jeesuksen ansiot
(Ef. 5:2, Ilm. 5:8, 8:3-4)
■ Pronssiallas/pesu
(2 Moos. 30:17-21)	■ Hengellinen pesu
(Ef. 5:26, 1 Kor. 6:11)
■ Armoistuin
(2 Moos. 25:17 VKR)	■ Jeesus sovittajana
(Room. 3:25 VKR)

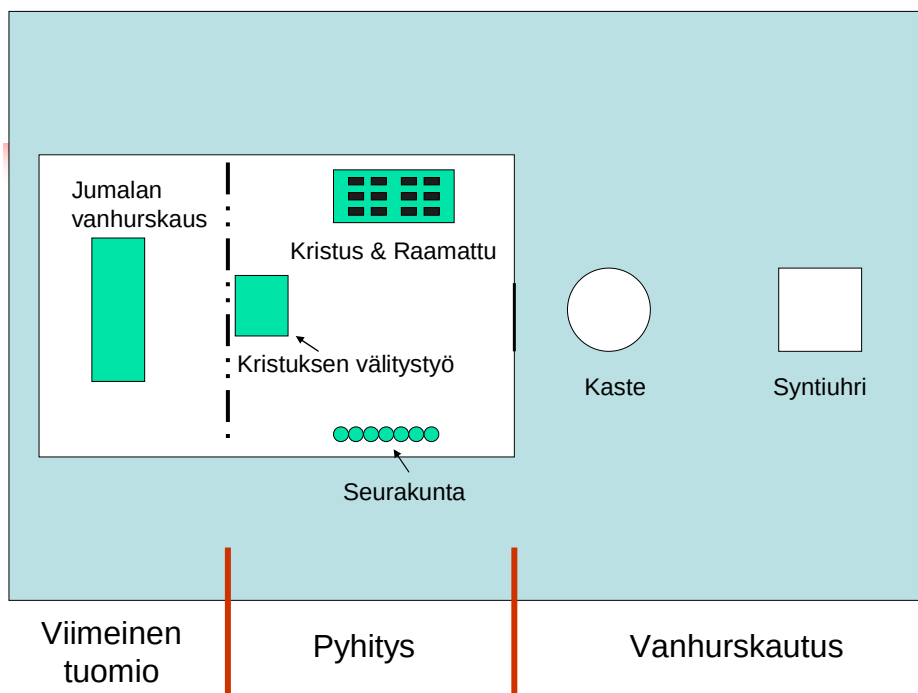
Vastaavuuksia

■ Pyhäkkö
pystytettynä telttana	■ Jeesus "telttaili" (asui)
(Joh. 1:14)
■ 7-haarainen lamppu
(2 Moos. 25:31-40)	■ Seurakunnat
(Ilm. 1:20)
■ Jumalan kirkkaus
pyhäkössä	■ Jeesus maailman valo
(Joh. 8:12-20)
■ Aamu- ja
iltauhrikaritsa
(2 Moos. 29:38-39)	■ Jeesus uhrikaritsana
(Joh. 1:29-34)
■ Ylipappi
(3 Moos. 21:10)	■ Jeesus ylipappina
(Hepr. 3:1, 4:14, 6:20)

Maanpäällinen pyhäkkö Vanhassa Testamentissa (kuva ei ole piirretty mittakaavaan):

Pyhäkön esineistön vastaavuudet Uuden Testamentin 'kielellä'

Niin Vanhan kuin Uudenkin Testamentin aikana on kaksi 'pyhäkköä', pelastuskeskusta. Toinen taivaassa, toinen maanpäällä.

Jumalan pelastussuunnitelma (maallinen pyhäkkö ja jumalanpalvelus siellä kuvaavat): Jumala kohtasi Jumalan vihan/rangaistuksen syntiä kohtaan Jumalan itsensä toimesta.